

κς'. Τὸ αὐτὸ δικαστήριον προθεωρεῖ ἐπὶ τὸ παρὸν καὶ τὰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις, ἀχρις ἴδιαιτέρου διορισμοῦ ἐγκληματικῶν δικαστηρίων.

κζ'. Εἰς κάθε ἐπαρχίαν, ἐκτὸς τοῦ πρώτου δικαστηρίου καὶ τῶν εἰρηνοποιῶν κοιτῶν, διορίζεται καὶ ἔτερον δικαστήριον, συνιστάμενον ἀπὸ πέντε μέλη καὶ ὄντος μαζόμενον δικαστήριον τῶν ἐκκλήτων.

κη'. Εἰς πᾶσαν κοινότητα διορίζεται εἰς νοτάριος, καὶ ὁ νοτάριος τῆς ἐπαρχίας εἶναι πρῶτος τῶν λοιπῶν νοταρίων.

κθ'. "Ολοι οἱ λειτονοργοὶ καὶ ὑπουροὶ πολιτικοὶ, πολεμικοὶ καὶ δικαστικοὶ, διορίζονται ἀπὸ τὴν Διοίκησιν καὶ θέλοντες ἀποδίδει τὸ προσῆκον σέβας πρὸς τὸν ἐπαρχὸν ἢ ἀντέπαρχον καὶ τελείαν ὑποταγῆν καὶ ὅσας ἐν ὀνόματι τῆς Διοικήσεως δίδονται διαταγὰς πρὸς αὐτούς.

Tῇ 30 Ἀπριλίου 1822 ἐν Κορίνθῳ

•*O Ἀντιπρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ*

Προσυπογράφεται

Σωτήριος Χαραλάμπης

•*O Πρῶτος Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ*

Ἐπικυροῦται

•*A. Μαυροκορδᾶτος*

•*O Μινίστρος Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπι-*

Πρόεδρος <τοῦ Ἐκτελεστικοῦ>

κρατείας καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων

Θ. Νέγρης.

14

Νόμος ὑπ' ἀριθμ. 13 τῆς 2ας Μαΐου 1822

περὶ θέσεως ἐν ἐφαρμογῇ τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων¹

•*Ἀριθ. 13 τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων*

<ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ>

•*Ἐπειδὴ, κατὰ τὸν δὲ πότερον τοῦ Ὁργανικοῦ Νόμου, ὥφείλετο νὰ ἐκδοθῇ νόμος περὶ συστάσεως δικαστηρίων.*

1. *Ἄρχεια τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας, τόμ. Α', σελ. 163-167.*

Τὴν 21ην Φεβρουαρίου 1824 ὁ Ἀλέξ. Μαυροκορδᾶτος ὑπὸ τὴν ἴδιαν τάξιν του ὡς Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Δυτικῆς Χέρσου "Ελλάδος" ἐξέδωκε λίαν σημαντικὰς Ὁδηγίας τῶν Δικαστηρίων πρὸς χρῆσιν τῶν δικαστηρίων τῆς Δυτικῆς Στερεᾶς "Ελλάδος". Τὸ κείμενον τῶν μακρῶν καὶ λεπτομερῶν αὐτῶν ὀδηγιῶν, ἐν αἷς περιλαμβάνονται διατάξεις τοῦ ὄργανισμοῦ καὶ τῆς διαδικασίας διὰ τῶν ὅποιων συμπληρωοῦται καὶ ἐνιαχοῦ τροποποιεῖται ἡ Διάταξις τῶν Δικαστηρίων τοῦ νόμου ὑπ' ἀριθμ. 13, βλ. ἐν Ι. Βισβίζη, *"Η Πολιτικὴ Δικαιοσύνη κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν μέχρι τοῦ Καποδιστρίου, Ἐν Ἀθήναις 1941, σελ. 309-317.* Ανάλυσιν καὶ κριτικὴν αὐτῶν, βλ. *Αὐτόθι, σελ. 121-127.*

Ἐπειδὴ εἰς τοὺς δὲ καὶ, καὶ, καὶ καὶ τοῦ ὁργανισμοῦ τῆς δημοσίου οἰκονομίας τῶν ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν, κυρωθέντος διὰ τοῦ προεκδοθέντος νόμου ἀπὸ λ' Ἀπριλίου ὅπὸ ἀριθ. 12, διωρίσθη ἡ σύστασις τῶν ἀναλόγων δικαστηρίων εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ κοινότητας.

Ἐπειδὴ διὰ τὸ εὕτακτον τῶν δικαστικῶν πράξεων καὶ διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ δικαίου πανταχοῦ καὶ ἐπίσης ἀνάγκη εἶναι νὰ προσδιορισθῇ καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν πρέπει νὰ γίνωνται αἱ δικασίαι.

Τὸ Βουλευτικὸν ἔθεσπίσατο καὶ
τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐπεκύρωσε τάδε

α'. Εἰς ὅλα τὰ συστηθέντα δικαστήρια νὰ φυλάττηται τοῦ λοιποῦ ἀλαρεμποδίστως ἡ προστεθεῖσα εἰς τὸν νόμον Διάταξις.

β'. Ἡ Διάταξις αὕτη νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέρη τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας ὅπου μέλλει ἐφεξῆς νὰ εἰσαχθῇ ἡ Διοίκησις.

γ'. Ὁ Μινίστρος τοῦ Δικαίου νὰ ἐνεργήσῃ τὸν παρόντα νόμον, ὅστις δημοσιευθεῖσις θέλει καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν Νόμων.

Τῇ 2 Μαΐου 1822 ἐν Κορίνθῳ

‘Ο ‘Αντιπρόεδρος <τοῦ Βουλευτικοῦ>

Σωτήριος Χαραλάμπης

‘Ἐπικυροῦται

‘Α. Μανδοκορδᾶτος

<Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ>

Προσυπογράφεται

ο Πρῶτος Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ

‘Ο Μινίστρος ‘Αρχιγραμματεὺς τῆς ‘Ἐπι-

κρατείας καὶ τῶν ‘Εξωτερικῶν ‘Υποθέσεων

Θ. Νέγρης.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Καθήκοντα τῶν εἰρηνοποιῶν καὶ τῶν

“Εκαστος εἰρηνοποιὸς κριτῆς ἔχει τὴν δύναμιν τοῦ κρίνειν

α'. Τὰς πολιτικὰς καὶ ἐμπορικὰς ὑποθέσεις.

β'. Τὰς ἐπανορθωτικὰς διαφοράς.

‘Ο ἀνωτέρω νόμος ὅπ’ ἀριθμ. 13 ἀνεθεωρήθη τὴν 21ην Οκτωβρίου 1825 ἐκδοθέντος νέου Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, συμπληρωθέντος διὰ τοῦ Παραρτήματος Νόμου τῆς 18ης Μαρτίου 1826, τοῦ ψηφίσματος τῆς Γ' ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ὅπ' ἀριθμ. ΙΓ'/14 Ἀπριλίου 1826 περὶ συστάσεως προσωρινοῦ Κεντρικοῦ Ἐγκληματικοῦ Δικαστηρίου, καὶ τοῦ ψηφίσματος τῆς αὐτῆς Συνελεύσεως, συνεδριαζούσης ἐν Τροιζῆνι, ὅπ' ἀριθμ. ΙΖ'/1 Μαΐου 1827 περὶ καταργήσεως τοῦ ἐν λόγῳ Ἐγκληματικοῦ Δικαστηρίου. Τὰ κείμενα αὐτῶν βλ. εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν. Διὰ τὴν μελέτην τῆς ὁργανώσεως καὶ ἀπονομῆς τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης κατὰ τὴν περίοδον 1822-1828 ἀναντικατάστατος μένει ἡ περὶ τῆς ἀνωτέρω λαμπρὰ πραγματεία τοῦ Ἡ. Βισβίζη,

‘Ως πολιτικὸς εἰδηνοποιὸς κριτὴς ἔχει τὴν δύναμιν τοῦ κρίνειν πᾶσαν ὑπόθεσιν ἀποβλέπουσαν δποιονδίποτε κινητὸν καὶ αὐτοκίνητον πρᾶγμα, μὴ τιμώμενον πλέον τῶν ἑκατὸν γροσίων (κατὰ τὸν οὐκέτη τοῦ Ὀργανικοῦ Νόμου).

‘Ως τοιοῦτος ἔχει προσέτι τὴν δύναμιν νὰ κρίνῃ τὰς ἐπὶ τῶν ἀκινήτων ζημίας δποιασδήποτε ποσότητος.

Μέχρι τῶν πεντήκοντα γροσίων ἡ κρίσις τον εἶναι ἀνέκκλητος· ὅταν δὲ εἶναι μεγαλειτέρα ἡ ποσότης, τότε τὰ διαφερόμενα μέρη ἐκκαλοῦνται τὴν δίκην εἰς τὸ πρῶτον δικαστήριον.

‘Ως εἰδηνοποιὸς ἐπανορθωτικὸς κριτὴς εἰμπορεῖ νὰ κρίνῃ

α'. Τὰς ὕβρεις.

β'. Τὰς συμπλοκάς αἱ δποῖαι δὲν προχωροῦν μέχρι πληγῶν καὶ βαρέων κτυπημάτων.

γ'. Τὰς ἐν ἡμέρᾳ γινομένας κλοπάς, μὴ ὑπερβαινούσας τὴν ποσότητα τῶν ἑκατὸν γροσίων καὶ μὴ γινομένας μὲ σκοπὸν ἐπιβαρύνοντα τὸ ἔγκλημα.

δ'. Τὰς βιαστικὰς ἢ δολίους καταπατήσεις τῶν συνόρων.

ε'. Τὰς κλοπὰς καὶ τὰς δολίους μεταθέσεις τῶν ὑδάτων.

ζ'. Τὰς μὲ δόλον καὶ ἐπὶ σκοπῷ προξενούμενας ζημίας.

‘Ο εἰδηνοποιὸς ἐπανορθωτικὸς κριτὴς εἰς τὴν ἴδιαν κρίσιν θέλει ἀποφασίζει καὶ τῆς ζημίας τὴν ἵκανοποίησιν.

Δὲν εἰμπορεῖ νὰ διορίσῃ ποιητὴν μεγαλειτέραν τοιῶν μηνῶν φυλακῆς, καὶ ταύτης ἄνευ δεσμῶν τῶν ποδῶν (ποδοκακῶν).

Εἰμπορεῖ νὰ μεταβάλῃ τὴν σωματικὴν ποιητὴν εἰς χρηματικήν, μὴ ὑπερβαίνουσαν δμως ποτὲ τὴν ποσότητα τῶν διακοσίων πεντήκοντα γροσίων, ποδὸς ὠφέλειαν τοῦ δημοσίου θησαυροῦ.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ εἰδηνοποιοῦ ἐπανορθωτικοῦ κριτοῦ εἰσὶν ἀνέκκλητοι.

“Εκαστος εἰδηνοποιὸς κριτὴς ἔχει ἔνα γραμματέα, χρέος τοῦ δποίου εἶναι νὰ κρατῇ τὸν ἀκριβῆ κατάλογον τῶν διαδικαζομένων ὑποθέσεων καὶ τὰ λοιπὰ ἀνάλογα βιβλία τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν ἄλλων πράξεων.

‘Ο εἰδηνοποιός, τόσον πολιτικὸς καθὼς καὶ ἐπανορθωτικὸς κριτὴς, δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἀκούσῃ οὕτε τὰ προβλήματα τοῦ ἐνάγοντος, οὕτε τὰς ἀπολογίας τοῦ ἐναγομένου ἄνευ ἐπίτηδες προσκλητικοῦ ἐγγράφου ὑπογεγραμμένου παρὰ τοῦ γραμματέως, ἐν ᾧ πρέπει νὰ φανερώνεται τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς.

‘Ο εἰδηνοποιὸς κριτὴς ὀφείλει νὰ προσφέρῃ φανερὰ τὴν ἀπόφασίν του, ἀφ' οὗ ἀκούσῃ τὰ ἀντιδιαφερόμενα μέρη.

Τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὀφείλει νὰ δώσῃ μετέπειτα ἔγγραφον, καὶ ἂν οὐ ὑπόθεσις εἶναι ἔκκλητος τὸ καταδικαζόμενον μέρος ὀφείλει ἀμέσως νὰ φανερώσῃ τὸ παρά-

πονόν του, διὰ νὰ σημειωθῇ παρὰ τοῦ γραμματέως ἐντὸς τῆς ἀποφάσεως ἡ ζήτησις τῆς μεταβάσεως εἰς τὸ ἀνάλογον δικαστήριον.

Εἰς περιστάσεις, καθ' ἃς ὁ ἐναγόμενος προσκαλούμενος, δὲν παρρησιάζεται ἐνώπιον τοῦ κριτοῦ πρὸς ἀπολογίαν, ὁ κριτὴς θέλει δώσει τέλος τῆς ὑποθέσεως καὶ εἰς ἀπονοσίαν του.

Καθήκοντα τοῦ πρώτου δικαστηρίου ως πολιτικοῦ

Τὸ πρῶτον δικαστήριον δικάζει πᾶσαν εἰς αὐτὸν παρρησιαζομένην πολιτικὴν ἢ ἐμπορικὴν ὑπόθεσιν, ἔξαιρουμένων ἐκείνων ὅσαι ἀνίκουσιν εἰς τὸν εἰρηνοποιὸν κριτὴν, καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτῶν, ὅταν ἡ ὑπόθεσις εἴναι πρωτοπαρρησίαστος, εἴναι ἔκκλητος εἰς τὸ δικαστήριον τῶν ἐκκλήτων.

Τὸ πρῶτον δικαστήριον δέχεται καὶ κρίνει τὰς ἐκκλήτους τοῦ εἰρηνοποιοῦ κριτοῦ καὶ αἱ περὶ τούτων ἀποφάσεις των εἴναι δοιστικαὶ καὶ ἀνέκκλητοι.

Ἄφεύκτως ἀπαιτεῖται ὅτι ὅσαι ὑποθέσεις παριστάνονται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου καὶ εἴναι πρωτοπαρρησίαστοι νὰ εἴναι ἔγγραφοι καὶ ἡ ζήτησις τοῦ ἐνάγοντος διωρισμένη ἀκριβῶς, ἐπαριθμουμένων προσέτι καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν.

Ο ἐναγόμενος, λαβὼν τὴν εἰδησιν περὶ τῆς ζητήσεως τοῦ ἐνάγοντος, ἀποκρίνεται ἔγγράφως μὲ τὴν ἰδίαν τάξιν.

Τὸ δικαστήριον μετὰ τὴν ζήτησιν τοῦ ἐνάγοντος καὶ τὴν ἀπολογίαν τοῦ ἐναγομένου διορίζει τὴν δικάσιμον ἡμέραν τὰ δὲ ἀντιδιαφερόμενα μέρη ἡ διὰ στόματος ἡ ἔγγράφως ἀπολογοῦνται, καὶ ὁ κριτὴς ἐπομένως δίδει τὴν ἀπόφασίν του.

Αἱ ἐκκλητοὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ εἰρηνοποιοῦ κριτοῦ πρέπει νὰ παρασταθῶσι δι' ἴδιαιτέρας ἀναφορᾶς τοῦ ἐκκαλουμένου τὴν δίκην μέρονς ἐνώπιον τούτου τοῦ δικαστηρίου μὲ τὴν ἀκριβῆ ἔκθεσιν τῶν παραπόνων κατὰ ταύτην δὲ τὴν ἀναφορὰν γίνεται ἡ ἀπολογία τοῦ ἐναγομένου, καὶ ὁ κριτὴς ἡ βεβαιώνει ἡ τροπολογεῖ ἡ διαιρεῖ τὴν ἀπόφασιν τοῦ κριτοῦ τῆς εἰρήνης.

Δὲν εἰμπορεῖ μήτε ὁ ἐκκαλούμενος τὴν δίκην, μήτε ὁ ἐναγόμενος νὰ μεταχειρισθῇ εἰς τὸ πρῶτον δικαστήριον κἀνεν ἀποδεικτικὸν ἔγγραφον μὴ παρρησιασθὲν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοποιοῦ κριτοῦ.

Ἐκαστον πρῶτον δικαστήριον ἔχει ἔνα γραμματέα κρατοῦντα τὰ ἀνίκοντα βιβλία δι' ὅλας τὰς πράξεις τοῦ δικαστηρίου.

*Καθήκοντα τοῦ πρώτου δικαστηρίου
ὡς προθεωροῦντος τὰς ἐγκληματικὰς διαφορὰς*

Τὸ πρῶτον δικαστήριον εἰμπορεῖ νὰ προθεωρήσῃ πᾶν ἔγκλημα, ἐκτὸς τῶν ὅσων ἀνίκουσιν εἰς τὸν εἰρηνοποιὸν κριτήν.

‘Ο παθὼν παροησιάζεται μὲν ἴδιαιτέρων ἀναφορὰν ἐνώπιον τοῦ κριτηρίου, δηλοποιῶν τὴν ὅποιαν ἔπαθεν ὕβριν ἢ βλάβην, φανερώνων τὸν πταίστην καὶ τὰς ἀποδείξεις τοῦ πταίσματός του· τότε τὸ δικαστήριον προχωρεῖ ἀμέσως εἰς τὴν κατασχεσιν τοῦ πταίστου.

Τὸ δικαστήριον ἐπομένως ἔξετάζει τὸν πταίστην καὶ προχωρεῖ εἰς τὴν ἔρευναν τῶν ἀποδείξεων τοῦ παθόντος.

‘Ο πταίστης προβάλλει τὴν ἀπολογίαν μὲν ἐκείνας τὰς ἀποδείξεις αἱ ὅποιαι εἰμποροῦν νὰ ἀποδείξουν τὴν ἀθωότητά του.

“Οταν τὸ ἔγκλημα δὲν εἶναι θανατηφόρον ἢ σχεδὸν τοιοῦτον, ὁ πταίστης εἰμπρορεῖ νὰ ἀπολυθῇ τῆς εἰρητῆς δίδων ἐγγυητὴν ὑπὸ χρηματικῆ ἐνοχῆ, ἔως οὐ νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὸ ἀνάλογον δικαστήριον.

“Οπον δὲ λόγος εἶναι περὶ πληγῶν ἢ κτυπημάτων, δὲ κριτής θέλει ὑπάγει εἰς τὸν τόπον νὰ ἔξετάσῃ τὸν πληγωμένον καὶ κτυπημένον.

Εἰς πᾶν ἔγκλημα τὸ δικαστήριον διφείλει νὰ ἐνεργήσῃ ἐναντίον τοῦ πταίστου καὶ ἀνεν ἀναφορᾶς τοῦ παθόντος ἢ τῶν σχετικῶν τοῦ παθόντος.

“Οταν δὲ ἔγκαλούμενος δὲν παροησιασθῇ διὰ νὰ ἀπολογηθῇ ἢ τὸ δικαστήριον δὲν δυνηθῇ νὰ συλλάβῃ αὐτόν, τότε θέλουν θεωρηθῇ αἱ ἀποδείξεις τοῦ παθόντος ἀπὸ τὸ δικαστήριον καὶ ἐν ἀπουσίᾳ ἐκείνου.

Τελειωθείσης τῆς προθεωρήσεως τὸ πρῶτον δικαστήριον πέμπει μὲν ἐπίτηδες ἀναφορὰν τὴν διαδικασίαν εἰς τὸ δικαστήριον τῶν ἐκκλήτων.

Καθήκοντα τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐκκλήτων ὡς πολιτικοῦ

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐκκλήτων δικάζει δλας τὰς ἐκκλήτους τοῦ πρῶτου δικαστηρίου αἱ ὅποιαι ἥθελαν παροησιασθῇ εἰς αὐτό.

Εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ ἐμπορικὰς ὑποθέσεις ἢ ἀπόφασίς του εἶναι δριστικὴ μέχρι τῆς ποσότητος τῶν τεσσάρων χιλιάδων γροσίων· ὅταν δὲ ἡ ποσότης εἶναι μεγαλειτέρα ἢ διαδικασία μεταφέρεται ἐμπροσθεν τοῦ Γενικοῦ τῆς Ἑλλάδος Δικαστηρίου.

‘Ο ἔγκαλούμενος τὴν δίκην, τόσον εἰς πολιτικὴν καθὼς καὶ εἰς ἐμπορικὴν ὑπόθεσιν, πρέπει νὰ παροησιάζηται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐκκλήτων μὲν ἀναφοράν, μὲν τὴν ὅποιαν νὰ ἔξακοιβώνῃ τὸ κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρῶτου δικαστηρίου παράπονον.

‘Ο ἐναγόμενος θέλει ἀπολογηθῇ ἐγγράφως, ἀποδεικνύων δικαίαν τὴν ἀπόφασιν τοῦ πρῶτου δικαστηρίου, καὶ τὸ δικαστήριον τῶν ἐκκλήτων θέλει διορίσει τὴν ἡμέραν τῆς διαφιλοεικήσεως καὶ θέλει δώσει τὴν ἀπόφασίν του ἢ τροπολογοῦν ἢ βεβαιοῦν ἢ διαιροῦν τὴν ἀπόφασιν τοῦ πρῶτου δικαστηρίου.

*Καθήκοντα τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐκκλήσιων
ώς ἐγκληματικοῦ*

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐκκλήσιων, ως δικαστήριον τῶν ἐγκληματικῶν, ἅμα λαβὸν καὶ θεωρῆσαν τὴν ἀναφορὰν τοῦ πρώτου δικαστηρίου, ἐπιχειρεῖ τὴν ἀναθεώρησιν, ἢν κρίνῃ αὐτὴν ἀναγκαίαν ἢ ἢν τοῦτο ζητηθῇ ἐκ μέρους τοῦ παθόντος ἢ τοῦ πταισαντος, καὶ διορίζει τὴν ἡμέραν τῆς διαφιλονεικήσεως.

Εἰς τὰς διαδικασίας τῶν ἐγκληματικῶν ἐκάτερον τῶν ἀντιδιαφερομένων μερῶν εἰμπορεῖ νὰ ἀπολογηθῇ ἐγγράφως ἢ διὰ ζώσης φωνῆς, καὶ τὸ δικαστήριον ἀφ' οὗ ἀκούσῃ τὰς ἀμοιβαίας ἀπολογίας κάμνει τὴν ἀνάλογον ἀπόφασιν.

Δοθείσης τῆς φυγῆς τοῦ πταιστον, τὸ δικαστήριον τῶν ἐκκλήσιων ἀποφασίζει κατὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ πρώτου δικαστηρίου.

Εἰς τὰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις ἢ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐκκλήσιων εἶναι δοιστική, ἐξαιρουμένης τῆς κεφαλικῆς ἢ σχεδὸν κεφαλικῆς ποιῆς, ὅτε ὁ πταιστης ἔχει μὲ παραγραφὴν τοιῶν ἡμερῶν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν δίκην ἔμπροσθεν τοῦ Γενικοῦ τῆς Ἑλλάδος Δικαστηρίου.

Ἐκαστον δικαστήριον τῶν ἐκκλήσιων θέλει ἔχει ἔνα γραμματέα, κρατοῦντα τὰ ἀνήκοντα βιβλία δι' ὅλας τὰς πράξεις τοῦ δικαστηρίου.

Καθήκοντα τῶν νοταρίων

Ἐκάστη κοινότης ἔχει ἔνα νοτάριον, δ ὅποιος δὲν εἰμπορεῖ νὰ μετέλθῃ αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα ἐὰν δὲν εἶναι ψηφισμένος ἀπὸ τὴν Διοίκησιν.

Ο νοτάριος πρέπει νὰ ἔχῃ τὰ πρωτόκολλά του ἀπ' ἄλληλων διακεκομένα διὰ νὰ καταγράψῃ τὰς ἀναλόγους ὑποθέσεις εἰς αὐτά.

Τὸ ἔτος πρέπει νὰ εἶναι ὀλόγοραφον καὶ ὅχι εἰς ἀριθμούς.

Εἰς πᾶν συνάλλαγμα καὶ εἰς πᾶσαν συνθήκην τὰ μέρη ὀφείλονν νὰ παρίστανται ἔμπροσθεν τοῦ νοταρίου, καθὼς καὶ οἱ μάρτυρες.

Αἱ διαλαμβανόμεναι εἰς τὰς συνθήκας πληρωμαὶ πρέπει νὰ γίνωνται ἔμπροσθεν τοῦ νοταρίου καὶ τῶν μαρτύρων.

Λιὰ τὰς διαθήκας εἶναι χρέος τοῦ νοταρίου νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ ὅποῦ ὁ ἀσθενής εὑρίσκεται, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοὺς ἀναλόγους μάρτυρας, καὶ νὰ φανερώῃ εἰς τὴν διαθήκην τὴν φυσικὴν καὶ ἥθικὴν κατάστασιν τοῦ ἴδιου.

Ἐν Κορίνθῳ τῇ 3 Μαΐου 1822

Ο Ἀντιπρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ
Σωτήριος Χαραλάμπης

Ἐπικυροῦται

Α. Μανδοκορδάτος
Πρόεδρος <τοῦ Ἐκτελεστικοῦ>

Προσυπογράφεται
Ο Πρῶτος Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ

Ο Μινίστρος Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Υποθέσεων
Θ. Νέγρης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΩΡΗΝΑ